

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/150/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913210876
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7913210876.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Ladislava Čakociho v spore žalobcu M. V., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v S., X.. O. XX, zastúpeného JUDr. Zdeňkou Vokálovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Hlavná 61, proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31690904, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Užhorodská 21, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 16. septembra 2015 č.k. 6C/133/2013-154 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/2001/2012 zo dňa 19.1.2012. Zároveň vyslovil, že účastníkom trovy konania nepriznáva.

2. V odôvodnení poukázal na tvrdenie žalobcu, že označeným rozhodcovským rozsudkom mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 51,45 eura a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,00 eur v lehote piatich dní od doručenia rozhodcovského rozsudku, hoci Arbitrážny súd Košice nemal právomoc na konanie a rozhodnutie o návrhu žalovaného, lebo rozhodcovská doložka, na základe ktorej mala byť právomoc Arbitrážneho súdu Košice založená, je neplatná. Poukázal i na obranu žalovaného, že poisťná zmluva uzavretá medzi účastníkmi nie je spotrebiteľskou zmluvou a preto nemožno na platnosť rozhodcovskej doložky aplikovať tie hmotnoprávne ustanovenia príslušných právnych noriem, ktoré oprávňujú namietat' neplatnosť rozhodcovskej doložky iba pri spotrebiteľských zmluvách.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že Arbitrážny súd Košice bez nariadenia pojednávania dňa 19.1.2012 rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp.zn. 3C/2001/2012. Zistil tiež, že rozhodcovský rozsudok bol doručený žalobcovi dňa 19.6.2013 a že žalobca doručil žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na súd dňa 16.7.2013. Napokon súd zistil, že základe vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku žalovaný voči žalobcovi nepodal návrh na vykonanie exekúcie.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, § 243d ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z., ktoré nadobudlo platnosť a účinnosť dňom 1.1.2015 konštatoval, že označený rozhodcovský rozsudok sp. zn. 3C/2001/2012 bol vydaný v rozhodcovskom konaní rozhodcovským súdom, predmetom konania bol spor spíňajúci podmienky podľa osobitného predpisu vydaného pred 1.1.2015 a zároveň na jeho základe (ako exekučného titulu v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku) nebolo zo strany žalovaného iniciované exekučné konanie ani do troch mesiacov od platnosti a účinnosti

uvedenej novely Exekučného poriadku zákonom č. 335/2014 Z.z., a preto tento rozhodcovský rozsudok žalobcu ani žalovaného už do budúcnosti nezaväzuje. Z uvedeného vyvodil, že zánikom právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, ktorý je predmetom tohto súdneho konania, stratilo toto súdne konanie význam a zanikol predmet konania, a preto žalobca v dôsledku zmeny právnej úpravy stratil v spore naliehavý právny záujem na vyslovení zrušenia sporného rozhodcovského rozsudku, lebo tento ho prestal zaväzovať a nie je možné na základe neho viesť voči nemu exekúciu do budúcnosti, a preto žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 150 Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodil, že žalovaný v zmysle ustanovenia §142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, z dôvodov hodných osobitného zreteľa žalovanému náhradu trov nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl súd v objektívnej situácii vzniknutej novou legislatívnou úpravou, ktorá zabezpečila taký stav, aký chcel žalobca dosiahnuť súdnym rozhodnutím, pričom k tejto situácii došlo počas konania nezávisle na žalobcovi, ktorý nemohol túto legislatívnu zmenu predvídať.

6. Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalobca z dôvodu nesprávnej aplikácie ust. § 150 Občianskeho sporového poriadku pri rozhodovaní o trovách konania. Navrhol zrušiť rozsudok v jeho napadnutom výroku o trovách konania a žalobcovi priznať náhradu účelne vynaložených trov konania, tvrdiac, že jeho žaloba bola dôvodná. Poukazom na znenie § 243d ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. uviedol, že práve vďaka podanej žalobe žalovaný neinicioval voči nemu exekučné konanie a preto žaloba bola v čase jej podania potrebná na účelné uplatňovanie a bránenie jeho práv a nebolo možné predpokladať zmenu novely exekučného poriadku. Žalobca mal za to, že podmienky pre aplikáciu § 150 Občianskeho súdneho poriadku v danom spore splnené neboli, pretože síce žalovaný v dôsledku právnej úpravy má úspech v konaní, ale naopak jeho správanie bolo jediným dôvodom podania žaloby za účelom ochrany jeho oprávnených záujmov.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

7. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, ak nie je ustanovené inak (§ 470 ods. 1 CSP). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvá veta CSP).

8. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preto krajský súd ako súd odvolací posudzoval odvolanie z hľadiska jeho prípustnosti a uplatnených odvolacích dôvodov podľa ustanovení predchádzajúceho procesného predpisu.

9. Odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska žalobcom uplatneného odvolacieho dôvodu v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je vyhovieť.

10. Rozsudok je v napadnutom výroku o trovách konania vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Podľa ust. § 150 ods. 1 vety prvej O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať

12. Odvolací súd je v prejednávanej spore toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k trovám konania a ten následne aj správne právne posúdil, ak konštatoval existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p., pre ktoré procesne úspešnému žalovanému nepriznanie náhradu trov konania nepriznal. Právne závery prvoinštančného súdu zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a zákonu. Z obsahu spisu a odôvodnenia preskúmaného výroku o trovách konania vyplýva, že súd postupoval správne, ak pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, a rovnako správne uzavrel, že v posudzovanej veci

podmienky pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. splnené boli. Odvolací súd odkazuje na správne a zákonu zodpovedajúce dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) a len na zdôraznenie správnosti dodáva, že odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie, že v danom spore ide o prípad, kedy je dôvod hodný osobitného zreteľa daný charakterom procesnej situácie, a to v situácii, ak žalobca bol v konaní procesne neúspešný z dôvodu, že stratil naliehavý právny záujem na požadovanom súdnom rozhodnutí v dôsledku zmeny zákonného predpisu, čo bolo jediným dôvodom pre zamietnutie žaloby bez toho, aby došlo k jej vecnému prejednaniu. Či je tento záver súdu správny, nie je predmetom odvolacieho prieskumu. Za takýchto okolností nemá potom oporu v zákone požiadavka žalobcu, aby súd na danú vec neaplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 1 O.s.p., keď navyše práve v prospech žalobcu súd prihliadol na osobitný charakter procesnej situácie daný zmenou právneho predpisu.

13. Z vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd rozsudok v jeho výroku o trovách konania ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá, procesne úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).